

Karácsonyi álom

Hópelyhek hullanak karácsony este. A fák mind fehérek, ágaik lehajlanak a sok hótól. Szenteste van, nyugalom és béke. Az egyre szürkülő égbolttól egészen megnyugszik az erdő. Csönd van és nagy a hó, halk suhogást lehet hallani és pár hópelyhet látunk esni az égből. Az erdő csöndjét egy távolban szaladó kisfiú zavarja csak meg.

Dani, aki ott szalad, egyre közelebb ér. Keresi hűgát, aki valahol az erdőben bujdos. Egyik fától a másikig szalad. Egyszer csak megáll és fülelni kezd, halk kuncogást hall a mögötte levő bokorból. Hirtelen megfordul és beleveti magát a bokorba, ahonnan kishúga, Anett már fut is ki. Dani egyből utánaered és elkapja, majd hemperegnek a hideg hóban. Sokáig nevetnek, ezután testvére kézen fogja Anettet és elindulnak haza. Ahogy sétálnak az egyre sötétedő erdőben, így beszélgetnek:

-Dani, szerinted már volt otthon a Jézuska és feldíszítette a fát? Vajon hozott ajándékot?

Testvére csak mosolygott és így válaszolt:

-Szerintem már elkészült a karácsonyfa és az ajándékokat pakolja már.

Hamarosan már látták a falu fényeit a távolban. Az úttesten sétáltak, hiszen autóval senki nem járt, mert mindenki otthon ünnepelt. Lassacskán beértek az utcákba, látták, ahogy már minden házban díszelnek a fenyőfák, mindenki boldog és teljesen áthatotta őket az ünnep varázsa.

Mikor házukhoz értek, erős izgalom lett úrrá rajtuk. Szüleik már az ajtóban várták őket, levetköztek, majd várták a csengőszót, hogy mikor mehetnek be a szobába, ahol a díszes fa már állt. Az egész házban mézeskalács- és fenyőillat uralkodott. Egyszer csak a csengő megszólalt, Anett és Dani bemehettek végre a szobába és csak úgy ámultak, amint meglátták a plafonig érő karácsonyfát. Az égősorok bevilágították a szobát, a sok csillogó díszben szinte elvesztek. A zöld tuskék, a fa tetején a csúcspdíz, csodálatos az egész. A fa alatt pedig ott sorakozott a sok ajándék. A család együtt elénekelte a Mennyből az angyalt. Kellemes meleg volt a szobában és a karácsonyi hangulat teljesen átjárta mindannyiukat. A gyerekek letérdeltek az ajándékokhoz és először átadták szüleiknek azokat, amelyeket maguk készítettek, majd kibontották a sajátjaikat. A hatalmas boldogságot az arcukon a szülők meghatódva nézték.

Később ettek a mákos- és diósbejgliből, a mézeskalácsból, és vacsoraasztalhoz ültek. A szépen sült, finom illatú, meleg étel már ott volt az asztalon, melyet aztán jóízűen elfogyasztottak.

Valamilyen módon mindannyian megéljük ezt a csodát és mind részesei vagyunk. Ilyenkor minden perc csodás és elfelejtünk rosszat, haragot. Ezen a napon senki sem ellensége a másoknak. Minden évben várjuk ezt a gyönyörű ünnepet, amely most végre érkezett.

Szívből kívánok mindenkinek békés és boldog karácsonyi ünnepeket!

Készítette: Bigner Kristóf